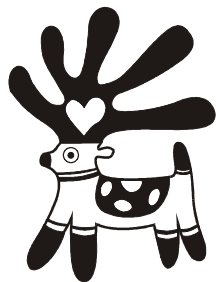

NUMER 1 (29)
STYCZEŃ
2010

Muzeum Kultury Ludowej
Towarzystwo "Ojcowizna"

POD JELONKIEM

WYDANIE A

WĘGORZEWO

ROK X

Jest zima, a więc są i kołędnicy

Chroniąc dziedzictwo kulturowe wywodzące się z wielu regionów dzisiejszej Polski nie sposób zapominać także o folklorze i ludowej obrzędowości, wśród których poczesne miejsce zajmują widowiska kołędnicze. Dlatego też w nieukrywaną przyjemnością będziemy gościć w bieżącym roku na węgorskiej scenie dwadzieścia siedem zespołów z Polski i Litwy. A tegoroczny XXVIII Międzynarodowy Przegląd Widowisk Kołędniczych „Herody 2010” odbędzie się 21 i 22 stycznia. Wszystkich widzów zapraszamy!

Organizację tegorocznej edycji wspiera niezawodny Związek Gmin Warmińsko – Mazurskich w Olsztynie. Bardzo dziękujemy!

Każdy z zespołów występujących podczas tegorocznych „Herodów” otrzyma na pamiątkę „glinianego” kołędnika. Fot. Katarzyna Dzurko-Piasecka

Lista obecności

W XXVIII Międzynarodowym Przeglądzie Widowisk Kołędniczych „Herody 2010” udział zapowiedzieli:

- **Zespół śpiewaczy „Absolwent” z Buder**

Kierownik zespołu: Jerzy Dorosz

Tytuł widowiska: „Kolędy i pastoralki”

Opis: prezentacja wokalna z towarzyszeniem akordeonu.

- **Koło teatralne „Antrakt” z Zespołu Szkół nr 1 z Oddziałem Integracyjnym w Kętrzynie**

Kierownik zespołu: Agnieszka Kreczman

Tytuł widowiska: „Rozterki gimnazjalisty”

Opis: spektakl współczesny.

- **„Arka” ze Szkoły Podstawowej nr 1 w Kętrzynie**

Kierownik zespołu: Alicja Jurewicz

Tytuł widowiska: „Bóg rodzi się w Betlejem”

Opis: młodzi aktorzy przedstawia sceny Zwiastowania, poszukiwania drogi do Betlejem, powitania Bożego dzieciątka przez pasterzy i dzieci.

- **Klub seniora „Barwy Jesieni” z Buder**

Kierownik zespołu: Janina Kowalewska

Tytuł widowiska: „Wieczera z okresu wojennego”

- **„Bobolanie” z Łomży**

Kierownik zespołu: ks. Andrzej Popielski

Tytuł widowiska: „Herody”

Opis: treść tradycyjnego przedstawienia zbliżonego do jasełek, opiera się na fragmencie Ewangelii św. Mateusza, opisującym rzeź niewińców i śmierć króla Heroda Wielkiego.

- **„Budzewiaki” z Budzewa**

Kierownik zespołu: Stefania Wójcik

Tytuł widowiska: „A światłość w ciemności świeci”

Opis: historia narodzin Jezusa.

- **„Chabry” ze Szkoły Podstawowej w Kutach**

Kierownik zespołu: Teresa Peciuk

Tytuł widowiska: „Spotkanie z kołędnikami”

- **„Dzieciaki – dziewiątka” ze Szkoły Podstawowej nr 9 im. Jana Pawła II w Elku**

Kierownik zespołu: Anna Wolska, opiekun – Sylwia Surma

Tytuł widowiska: „Bajka pełna nutek”

Opis: w okresie świąt Bożego Narodzenia, w pałacu wizytę królowi składają kołędnicy.

- **„Jarzębina” ze Stradun**

Kierownik zespołu: Anna Łubowicz

Tytuł widowiska: „Obrzęd i oczekiwanie na narodzenie dzieciątka Jezus”

Opis: akcja widowiska rozgrywa się w wiejskiej izbie w okresie adwentowym. Trwają przygotowania do zbliżających się świąt Bożego Narodzenia. Wszyscy wspominają dawne obrzędy i stawiają sobie postanowienia adwentowe.

- **„Jasełkowy teatrzyk” z Zespołu Szkół Samorządowych im. 1 Pułku Ułanów Krechowieckich z Augustowa**

Kierownik zespołu: Maria Samul, s. Danuta Marczykowska, Teresa Szczecina, Renata Drażek; oprawa muzyczna pod kierownictwem Krzysztofa Dadury.

Tytuł widowiska: „Wielka nowina”

Opis: w widowisku opartym na tradycjach podlaskich zobaczymy sześć scen: W drodze do Betlejem, Rozmowy pasterzy, Na dworze króla Heroda, Niezwykłe spotkanie, Poszukiwanie Nowonarodzonego, Radość w betlejemskiej szopie.

- **Niepubliczne Przedszkole „Jesteś” z Węgorzewa**

Kierownik zespołu: Anna Wiśniewska

Tytuł widowiska: „Pójdźmy wszyscy do stajenki”

Opis: dzieci, pastuszkowie oraz aniołowie spotykają się przy żłóbku i oddają hołd nowo narodzonemu Jezusowi.

- **„Kangurki” – grupa integracyjna (dzieci 6-letnie) z Samorządowego Przedszkola z grupą integracyjną im. Kubusia Puchatka z Węgorzewa**

Kierownik zespołu: Joanna Małgorzata Antonik

Tytuł widowiska: „Pójdźmy wszyscy do stajenki”

Opis: w spektaklu, składającym się z czterech aktów wystąpią: Maryja, Józef, aniołowie, Gwiazda Betlejemaska, gwiazdki, pastuszkowie, król Herod, Diabeł i Śmierć.

- **„Koguciki” – grupa IV z Samorządowego Przedszkola nr 2 im. Misia Uszatka w Węgorzewie**

Kierownik zespołu: Aldona Balsewicz

Tytuł widowiska: „Dziś noc święta”

Opis: do stajenki przychodzą wraz z pastuszkami zwierzęta, przynosząc dary i życzenia.

- **„Koło Żywego Słowa” z Gimnazjum im. A. Mickiewicza w Orzyszu**

Kierownik zespołu: Agnieszka Chaberska

Tytuł widowiska: „A może tak to się odbyło”

Opis: aniołowie przygotowali misterny plan narodzin Jezusa, o którym dowiedziały się diabły, Król Herod jest jednym z nich. Widowisko ma charakter humorystyczny, a przeplatają się w nim elementy przeszłości z przyszłością i teraźniejszością.

- **„Krasnale” – kl. II ze Szkoły Podstawowej nr 1 w Kętrzynie**

Kierownik zespołu: Agnieszka Dziemiańczyk

Tytuł widowiska: „Cicha noc”

Opis: na podstawie przytoczonych fragmentów biblijnych, dzieci opowiadają historię narodzin Jezusa.

- **„Król Herod” z Miejskiego Domu Kultury w Szczuczynie**

Kierownik zespołu: Barbara Paszkowska

Tytuł widowiska: „Król Herod”

Opis: przedstawienie w tradycyjnej formie, sprzed około 60-ciu lat, nawiązujące do czasów gdy „Herody chodzą po domach”.

- **„Lanki” z Zespołu Szkół w Łankiejmach**

Kierownik zespołu: Zbigniew Bartasun

Tytuł widowiska: „Jasełka”

Opis: w przedstawieniu lalkowym będzie można zobaczyć część dialogu Heroda, Żyda i Hetmana, opartego na przekazie ustnym z okolic Wrocławia, spisanych w latach 70-tych XX w.

- **„Lemkowski Wertep” – grupa kolędnicza z parafii Modła z Zamienic z woj. dolnośląskiego**

Opis: widowisko oparte na tradycjach lemkowych.

- **Koło teatralne „Septymki” z Zespołu Szkół nr 1 z oddziałami integracyjnymi w Kętrzynie**

Kierownik zespołu: Agnieszka Kreczman

Tytuł widowiska: „Przygotowanie do świąt Bożego Narodzenia”

Opis: widowisko współczesne opowiadające o przygotowaniach ludzi do świąt Bożego Narodzenia.

- **„To-My” – kl. VI ze Szkoły Podstawowej nr 1 w Kętrzynie**

Kierowniczkę zespołu: Dorota Gwarda, Irena Linkiewicz

Tytuł widowiska: „A słowo stało się Dzieckiem”

- **„Urwisy” z Miejsko-Gminnej Biblioteki Publicznej w Korszach**

Kierownik zespołu: Zofia Janczewska

Tytuł widowiska: „Zbawiciel”

Opis: diabły z Herodem knują spisek aby zająć ziemię. Dowiadują się, że na świat przyszedł Zbawiciel. Przestraszony Lucyfer wraz ze swymi podwładnymi przeciwstawia się Herodowi oddając cześć Zbawicielowi.

- **„Wietrzyki” ze Szkoły Podstawowej nr 3 w Reszlu**

Kierownik zespołu: s. Miriam Halina Zdunek, Mirosław Bogdanowicz

Tytuł widowiska: „Nie miały aniołki choinki na święta”

Opis: spektakl składa się z trzech scen: Aniołki w niebie, Pasterze i historyczne postacie, Żłóbek.

- **Zespół śpiewaczy „Zaciszuki” z Węgorzewa**

Kierownik zespołu: Władysław Downarowicz

Tytuł widowiska: „Kolędy polskie”

- **„Zgrane dzieciaki” – kl. III ze Szkoły Podstawowej nr 1 w Kętrzynie**

Kierownik zespołu: Dorota Gwarda

Tytuł widowiska: „Marzenia małego osiołka”

Opis: cud narodzin Jezusa odbywa się w szopie, pośród zwierząt, które w wigilię przemawiają ludzkim głosem. Moc świąt pozwala też na realizację marzeń małego, skromnego osiołka.

- **Siostry Dominikanki i dzieci ze Szkoły Podstawowej w Orzyszu**

Kierownik zespołu: s. Jolanta Kisiel

Tytuł widowiska: „Kolęda bez słów”

Opis: opowieść „bez słów” o Matce Bożej, rozpoczynająca się w ogrodzie Eden, a kończąca się ciągłym poszukiwaniem człowieka przez kochającego Boga.

- **Uczniowie z kl. VIa i IIIa ze Szkoły Podstawowej nr 2 w Węgorzewie**

Kierowniczkę zespołu: Krystyna Gasińska, Danuta Czuczko

Tytuł widowiska: „Wśród nocnej ciszy”

Opis: jasełkowe przedstawienie stajenki. Młodzi aktorzy odegrają sceny: Rozmowa Heroda ze Śmiercią, Klótnia diabłów oraz Pokłon pasterzy i Królów.

- **Zespół śpiewaczy z Litwy**

Na podstawie nadesłanych ankiet zestawiała M. Turuk

O jasełkach

„Mamy wiadomość z Ewangelii, że Chrystus narodzony w stajni złożony był >>In praesepe<<. *Praesepe* znaczy w polskiej mowie *żłób*. Jasła zaś zowią się zagrody pod żłobem, gdzie słomę na podściel pod konie służącą kładą; mówią też jasła, kiedy w oborach, w których bydło stawa, nie masz żłobów, tylko w takie zagrody, z deszczek zrobione, kładą dla bydła słomę i sypią siczkę. Ten, co pierwszy wymyślił jasełka, [...] rozumiał, że żłób i jasła są imiona jedną rzecz znaczące, tę samą, co słowo łacińskie *praesepe*, przeto lalkom swoim i fraszkom dziecinny, którymi wyrażał Narodzenie Chrystusowe, nadał imię jasełka” – tak nazwę „jasełka” wyjaśniał ks. Jędrzej Kitowicz w *Opisie oby-*

czajów za panowania Augusta III. Jaka jest zatem historia jasełek czyli przedstawień o Bożym Narodzeniu?

Historia jasełek sięga średniowiecza. Uznaje się, że zapoczątkował je św. Franciszek z Asyżu, który w 1223 r. po raz pierwszy przygotował inscenizację wydarzeń w Betlejem, włączoną do liturgii sprawowanej w Święto Bożego Narodzenia w mieście Greccio. Wcześniej poprosił papieża Honoriusza o pozwolenie na taką celebrację. Tomasz z Celano, pierwszy biograf św. Franciszka, opisuje to wydarzenie: „Mianowicie nagotowano żłódek, przyniesiono siano, przyprowadzono wołu i osła. Uczczono prostotę, wysławiono ubóstwo, podkreślono pokorę, i tak Greccio stało się jakby nowym Betlejem”. Zwyczaj adoracji Jezusa w żłóbku przejęły franciszkańskie kościoły przyklasztorne i przyczyniły się do jego rozpowszechnienia. Wystawiano w nich przedstawienia – dramaty o Bożym Narodzeniu oraz widowiska z użyciem ruchomych figurek. W okresie świątecznym ustawiano żłóbki z figurką Dzieciątka Jezus, a potem zestawy figur przedstawiające Świętą Rodzinę, pasterzy czy Trzech Króli. Z czasem zaczęto poruszać figurkami i tak powstały „jasełka kościelne”. Przedstawienia te rozwijały się w XV–XVIII w. w Europie zachodniej pod wpływem włoskich i francuskich teatrów marionetkowych. Jasełka stały się uzupełnieniem kościelnego misterium bożonarodzeniowego, ukazywały świętą opowieść o narodzeniu Boga w przystępny i zrozumiały sposób.

W Polsce jasełka wystawiano w kościołach przyklasztornych, a potrzebne figurki i dekoracje fundowali królowie i magnaci. Stopniowo w jasełkach oprócz scen biblijnych pojawiały się sceny świeckie zaczerpnięte z życia, zabawne scenki rodzajowe, wątki patriotyczne i historyczne. Takie XVIII-wieczne warszawskie jasełka kościelne opisał wspomniany już ks. Jędrzej Kitowicz: „Była to w pośrodku szopka mała na czterech słupkach, daszek słomiany mająca, [...] pod tą szopką zrobiony był żłódek, a czasem kolebka [...], w tej lub w tym osóbka Pana Jezusa z wosku albo z papieru klejonego, albo z irchy lub płótna konopiami wypchanego uformowana, w pieluszki z jakich płatków bławatnych i płóciennych zrobione uwiniona; przy żłóbku z jednej strony wół i osieł z takiejże materii jak i osóbka Pana Jezusa ulane lub utworzone, klęczące i puchaniem swoim Dziecinę Jezusa ogrzewające, a z drugiej strony Maria i Józef stojący przy kolebce w postaci nachylonej, afekt natężonego kochania

i podziwienia wyrażający. W górze szopki pod dachem i nad dachem aniołkowie unoszący się na skrzydłach, jakoby śpiewający: >>Gloria in excelsis Deo<<. Toż dopiero w niejkiej odległości jednego od drugiego pasterze padający na kolana przed narodzoną Dzieciną, ofiarujący Mu dary swoje: ten masła garnyszek, ów syrek, inny baranka, inny koźle; dalej za szopą po obu stronach pastuszkowie i wieśniacy; jedni pasący trzody owiec i bydła, inni śpiący, inni do szopy śpieszący, [...]; między którymi osóbki rozmaity stan ludzi i ich zabawy wyrażające: panów w karetach jadących, szlachtę i mieszczan pieszo idących, chłopów na targ wiozących drwa, zboże, siano, prowadzących woły, orzących pługami, sprzedających chleby, szynkarki różne trunki szynkujące, niewiasty robiące masło, dojące krowy, Żydów różne towary do sprzedania na rękę trzymających i tym podobne akcje ludzkie. Gdy zaś nastąpiło święto Trzech Królów, tedy przystawiano do tych jasełek osóbki pomienionych świętych, klęczących przed narodzonym Chrystusem, ofiarujących Mu złoto, myrrę i kadzidło, a za nimi orszaki ich dworzan i asystencji rozmaitego gatunku: Persów, Arabów, Murzynów, laufrów, masztalerzów prowadzących konie pod bogatymi siadzeniami, słoniów, wielbłądów”.

Widowiska te były bardzo popularne i przyciągały do kościołów tłumy widzów często bardzo hałaśliwych i rozbawionych. Aby zachować powagę świątyń, w 1836 r. biskup poznański Teodor Czartoryski a po nim i inni polscy biskupi wydali zakaz urządzania widowisk jasełkowych w kościołach. Pozostały jednak ustawione w czasie Bożego Narodzenia kompozycje nieruchomych figur, przedstawiających adorację Dzieciątka, przyjęła się dla nich nazwa „szopki kościelne”.

Przedstawienia jasełkowe zaczęły rozwijać się w różnych formach poza murami świątyń i zachowały się w polskich obchodach kolędniczych. Jasełka te odgrywano początkowo na tle malowanej zasłony, później zastąpiła ją „szopka kolędnicza”. Miała formę przenośnego domku z zestawem drewnianych, malowanych kukiełek na patykach, z czasem zaczęła przypominać miniaturową fasadę kościoła. Kukiełkami poruszali i nadawali im swe głosy ukryci pod zasłoną kolędnicy. Jasełka stały się swojską opowieścią o narodzeniu Jezusa, przybyciu pasterzy, pokłonie trzech króli oraz o spisku Heroda. Wątkom ewangelicznym nadano polski charakter, historia biblijna mieszała się z wydarzeniami z życia mieszkańców polskich miast i wsi. Poja-

wiały się w szopce zabawne opowiadki i żarty, wesołe scenki sytuacyjne, tańce i piosenki. Obok postaci biblijnych: Świętej Rodziny, pasterzy, aniołów, Trzech Króli, Heroda i jego sług, pojawiały się postacie związane z polską codziennością: rolnicy, rybacy, rzemieślnicy, handlarze, przekupki, policjanci, żacy, żołnierze, królowie i inne postacie historyczne, dziady wędrowne, Żyd-handlarz, Cygan, Moskal czy Prusak oraz bohaterowie polskiego folkloru: diabeł, śmierć, czarownica. Taki oto opis spotykamy w tomie 5 *Dzieł* Oskara Kolberga: „[...] Wismukły Góral, obdarty Cygan z niedźwiedziem i wędrujący robotnik poskakawszy odchodzą i oto napuszysty król Herod z przewrotnym zausznikiem swoim Żydem wolno wtacza się na scenę i grożąc berłem całemu światu, w końcu hardy łeb oddaje wychudłej śmierci [...]. Dalej Czarownica masło robi, diabeł jej śmietaną wypija; nareszcie Dziadek stary z torebeczką na pieniądze uprosiwszy się śmierci, zamyka cały orszak jasełkowy”.

Za najpiękniejsze polskie szopki uznaje się te wykonywane od połowy XIX w. przez majstrów z Krakowa, którzy w okresie zimowym zarabiali chodząc po kołędzie z własnoręcznie wykonaną szopką. Pierwsze szopki krakowskie dostosowane były do odegrania przedstawienia kukielkowego. Robiono też szopki mniejsze przeznaczone na sprzedaż. Wykonuje się je do dziś, choć nie chodzi się z nimi po kołędzie. Zwyczaj chodzenia z szopką od domu do domu, popularny był w wsiach w wielu regionach Polski i przetrwał w niektórych z nich do dziś.

Ludowe jasełka odgrywane były także przez amatorskie grupy aktorskie zwane „herodami”. Występował tu bogaty zestaw postaci: król Herod, Herodiada, świta królewska i żołnierze, Trzej Królowie dziad wędrowny, rabin żydowski, diabeł, śmierć, garbarz. Widowiska te miały regionalne warianty lecz ich ogólny schemat był jeden. Ktoś ze świty Heroda pozdrawiał gospodarzy i musiał otrzymać zgodę na zaprezentowanie widowiska. Zgodnie ze scenariuszem w pierwszej scenie Król Herod otrzymywał – od Trzech Króli lub dziada wędrownego – wiadomość o narodzinach Króla w Betlejem, nowinę tę potwierdzał uczonego rabin, Herod wydawał straszny rozkaz wymordowania chłopców niemowląt. Zostawał zabity także i jego potomek. Do Heroda przychodziła potem śmierć, która nie dawała się przekupić bogactwem i królewską koroną i ścinała władcy głowę wielką kosą. Diabeł zabierał duszę Heroda do piekła wykrzykując: „za twe zbrodnie, za twe zbytki, pójdź do

piekła boś ty brzydki!”. Pojawiał się grabarz, który z radością szykował grób dla Heroda. Na koniec aktorzy dziękowali za otrzymane od gospodarzy datki i ze śpiewem wędrowali dalej. Widowiska „Herodów” odgrywali zwykle młodzi mężczyźni i chłopcy. Często korzystali oni z odręcznych odpisów z drukowanych tekstów udostępnianych w szkołach i parafiach. Przekazywano sobie także teksty ustnie, więc często odbiegały one od oryginału i zyskiwały różne warianty. Pojawiały się wciąż nowe świeckie wątki oraz elementy gwary. Widowisko wymagało także wielu starań w przygotowaniu kostiumów i rekwizytów, ale występy były dużą atrakcją dla wsi i zawsze cieszyły się powodzeniem.

Dziś amatorskie przedstawienia jasełkowe grane są nadal według dawnych i nowych scenariuszy przez dzieci i młodzież oraz zespoły folklorystyczne. Rzadziej spotykamy te widowiska wśród wiejskich dmów, częściej na scenach regionalnych przeglądów kolędniczych.

Warto przypomnieć, że właśnie w katolickich jasełkach – przedstawieniach o narodzeniu Jezusa, które na Mazury przynieśli osadnicy polscy z Mazowsza, tkwią korzenie ewangelickiej *Jutrzni na Gody*. Była to inscenizacja prezentowana dawniej przez dzieci szkolne podczas nabożeństwa odprawianego w Wigilię Bożego Narodzenia w mazurskich kościołach.

Izabela Szmuc

Źródła:

- Z. Gloger, *Encyklopedia staropolska*, t. IV, Warszawa 1978.
- J. Kitowicz, *Opis obyczajów za panowania Augusta III*, Wrocław 1970.
- B. Ogrodowska, *Polskie obrzędy i zwyczaje do roczne*, Warszawa 2006.
- J. Szczypka, *Kalendarz polski*, Warszawa 1984.
- A. Zadrożyńska, *Powtarzać czas początku*, Warszawa 1985.

Dar dla Muzeum

Muzeum Kultury Ludowej w 2010 r. organizuje kolejną edycję akcji „Dar dla Muzeum”. Jej celem jest gromadzenie oraz eksponowanie obiektów i pamiątek związanych z życiem codziennym dawnych i obecnych mieszkańców regionu.

Projekt ma charakter otwarty, dlatego też zwracamy się do wszystkich chętnych o udział w akcji. W naszych domach, na strychach i w piwnicach znaleźć można stare narzędzia pracy, sprzęty, meble lub zbędne rzeczy, które już wyszły z użytku. Często są to przedmioty posiadające dużą

wartość muzealną i historyczną. Aby ocalić „świadków” życia codziennego minionych pokoleń, liczymy na Państwa pomoc.

Zapraszamy do współpracy młodzież, nauczycieli stowarzyszenia, ośrodki kultury aby poszukali i zgłosili się do nas z przedmiotami mogącymi mieć wartość muzealną, wśród nich mogą się znaleźć:

- stare narzędzia,
- przedmioty związane z hodowlą zwierząt (np. stare uprzęże),
- narzędzia rolnicze,
- sprzęty domowe i wyroby warsztatów rzemieślniczych,
- przedmioty codziennego użytku,
- tkaniny, makatki, ubrania,
- butelki, pojemniki, opakowania,
- stare gazety, fotografie i dokumenty.

Istnieje możliwość wyboru formy udostępnienia przedmiotu dla Muzeum – jako dar lub czasowy depozyt.

Wszystkie zgromadzone przedmioty prezentujemy na wystawie w Muzeum Kultury Ludowej.

kj

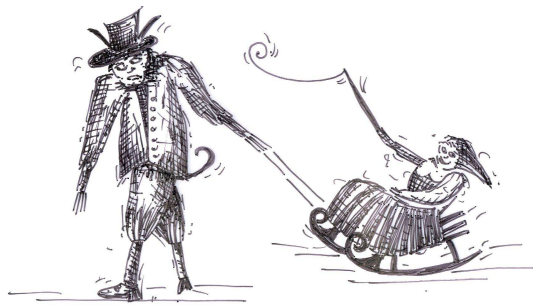
Studium Wiedzy o Regionie

W najbliższym czasie wszystkich zainteresowanych poznawaniem tajemnic regionalnych zapraszamy na spotkania z cyklu „Studium Wiedzy o Regionie”, które odbywają się w węgorzewskim Muzeum. Każde z nich rozpoczyna się we czwartek o godz. 16.30, a żeby wysłuchać interesującego wykładu, połączonego najczęściej z prezentacją multimedialną – nie trzeba kupować żadnych biletów.

- 28 stycznia - spotkanie z przyrodnikiem, nauczycielem i fotografem Andrzejem Sulejem, *Bezkrwawe łowy w Puszczy Boreckiej*,
- 26 lutego – spotkanie z etnologiem Izabelą Szmuc, *Człowiek jako twórca kultury – czyli o rzemiośle etnologa*,
- 26 marca – spotkanie z historykiem Krystyną Jarosz, *Imiennicy węgorzewskich Dębów Katyńskich*,
- 8 kwietnia – spotkanie z świadkami historii, tematem będzie *Solidarność*,
- 28 maja – spotkanie z etnologiem Izabelą Szmuc, *Za górami za lasami... czyli wszystko o mazurskiej bajce ludowej*,
- 4 czerwca – spotkanie z etnologiem Izabelą Szmuc, *Mistrzowie rzeźby ludowej – prezentacja zbiorów Muzeum Kultury Ludowej*.

Dzień z Konopkową

Muzeum Kultury Ludowej wraz z Towarzystwem „Ojcowizna” zapraszają na festyn rodzinny Dzień z Konopkową, podczas którego rozegrane zostaną II Mistrzostwa Świata w Letnim Ciągnięciu Sanek. Przewidziano także wiele rodzinnych konkursów oraz wystawę zabawek sprzed 1989 r.

Impreza, adresowana do całych rodzin, otwarta dla wszystkich chętnych, odbędzie się na terenie przymuzealnego skansenu w dniu 29 maja. Relacje z ubiegłorocznej edycji oraz szczegóły tegorocznych letnich zmagania z sankami – www.konopkowa.republika.pl

jml

Studia Angerburgica

W najbliższych dniach ukaże się tom 15 węgorzewskiego periodyku „Studia Angerburgica”. W nim m.in. artykuły o historii bojerów na Mamrach i Świecajtach, o XIX-wiecznych relacjach prasowych dotyczących rozwoju kolejnictwa w ówczesnych Prusach Wschodnich, o wizerunku kobiety w mazurskich bajkach, o wielkoludach znad Żywego, o skamieniałym rycerzu z Boreczna, o krzyżach cmentarnych z Orzysza, o hrabinie von Dönhoff etc.

„Studia Angerburgica” można zamówić pod adresem – www.muzeum-wegorzewo.pl

jml

Numer 29 „Pod Jelonkiem” do życia powołali: Katarzyna Dzurko-Piasecka, Krystyna Jarosz, Jerzy Lapo, Iza Szmuc i Małgorzata Turuk.